

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Galambos Károly ügyvéd) által képviselt Dr. felperes neve (....) felperesnek, a dr. Udvary Sándor vezető jogtanácsos által képviselt alperes neve (....) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. december 5. napján kelt 70.P.23.715/2012/8. számú ítélete ellen a felperes 9. sorszámu fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja és az alperest a felperes részére további 80.700 (Nyolcvanezer-hétszáz) forint elsőfokú perköltség megfizetésére kötelezi.

Köteles az alperes 15 napon belül a felperesnek 50.000 (Ötvenezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget megfizetni.

A le nem rótt 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 19.050 forint perköltséget, míg a felperes keresetét ezt meghaladóan elutasította. Megállapította, hogy a le nem rótt 36.000 forint eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet tényállása szerint a felperes és dr. G... K... - aki a perben a felperes jogi képviselőjeként járt el - 2012. július 5. napján közös adatkérés iránti kérelemmel fordultak az alpereshez. A kérelem 1. pontjában annak közlését kérték, hogy mi az oka annak, hogy a kérelemben felsorolt hét alkotmánybíró 2011. szeptember 1. és 2012. június 30-a között az alperes neve bizonyos határozatainak meghozatalában nem vett részt. A kérelem 2. pontjában annak közlését kérték, hogy 2011. szeptember 1. és 2012. június 30-a között az alperes neve elnöke előzetesen engedélyezte-e az alkotmánybíró távollétét vagy arról az érintett alkotmánybíró saját hatáskörében döntött, mindez hány esetben fordult elő és mely alkotmánybíróknál, mely határozatok meghozatalával kapcsolatban. A kérelem 3. pontja annak

közlésére irányult, hogy a megjelölt időszakban az érintett alkotmánybírók távollétére tekintettel javadalmazásukból sor került-e levonásra, amennyiben igen, úgy milyen jogcímen és ez mekkora összeget tett ki az érintett alkotmánybíró vonatkozásában. A kérelem 4. pontjában annak közlését kérték, hogy a megjelölt időszakban mennyi volt az érintett alkotmánybírók törzskarának havonkénti engedélyezett és betöltött létszáma, továbbá törzskaronként a törzskar tagjai részére havonta kifizetett összes költségvetési kiadás.

Az alperes a kérelmet 2012. július 9-én vette át. Képviselőjében dr. B... B... főtitkár 2012. július 18-án kelt levelében dr. G... K... címzett részére tájékoztatást adott. A főtitkár a válaszlevél utolsó sorában kérte dr. G... K... kérelmezőt, hogy a fentiekről a kérelmet benyújtó társát értesítse. Dr. G... K... az alperes küldeményét 2012. július 25-én vette kézhez.

A felperes a 2012. augusztus 9-én postára adott és a bíróságra 2012. augusztus 10-én érkezett keresetlevelében az alperest közérdekű adatok kiadására kérte kötelezni arra alapítva, hogy az alperes vele a pert megelőzően semmilyen adatot nem közölt, válaszát kizárólag kérelmezőtársának, dr. G... K...nak küldte meg. Kérése megegyezett a pert megelőző 2012. július 5-én kelt levélben foglaltakkal. Az alperes per során adott tájékoztatását a közérdekű adatok közléseként elfogadta, ezért a közérdekű adatok kiadása iránti keresetét a későbbiekben már nem tartotta fenn. Ugyanakkor az alperest perköltség megfizetésére kérte kötelezni arra alapítva, hogy az alperes az adatközlés iránti kérelemnek csak a per folyamatban léte alatt tett eleget, ezért a perre okot adott. Perköltségként ügyvédi munkadíj megállapítását kérte a csatolt megbízási szerződés szerint.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Arra hivatkozott, hogy az adatközlésnek már a pert megelőző levelével eleget tett, majd pedig ellenkérelmével együtt az adatközlést a felperes részére közvetlenül is megküldte. Álláspontja szerint a perre okot nem adott, erre tekintettel a perköltségre leszállított kereset alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a felperes perköltség igényét kis mértékben alaposnak találta. Határozatát az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 28. §-ára, 29. § (1) bekezdésére, a Ptk. 4. §-ának (1) és (4) bekezdésére, a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésére, 80. §-ának (1) bekezdésére, 81. §-ának (1) bekezdésére és 163. §-ának (3) bekezdésére alapította.

Rögzítette, hogy az alperes a kérelmet a jogszabályban biztosított határidőn belül megválaszolta, azonban a válaszlevelet csak az egyik kérelmező részére küldte meg. A www.m....hu honlapon megtalálható alperesi szervezeti és működési szabályzatból megállapította, hogy az alperes válasza az erre felhatalmazással rendelkező alkalmazottjától származott. Hangsúlyozta, hogy bár az alperes a tájékoztatást kétségtelenül csak dr. G... K... részére küldte meg, ugyanakkor a felperes és dr. G... K... közösen, egy beadványban kérték a perbeli közérdekű

adatok kiadását, közöttük ezért szándékegység állt fenn, amelynek következtében az adatigénylés során együttműködtek. Dr. G... K... a felperes jogi képviselőjét is ellátta a későbbiekben, ezért együttműködésük továbbra is fennmaradt. Az alperes válaszlevelében dr. G... K...t felkérte a kérelmezőtársa tájékoztatására a levélben foglaltak szerint. Mindezek következtében dr. G... K... akkor tanúsított volna jóhiszemű együttműködő magatartást az elsőfokú bíróság álláspontja szerint, ha a pert megelőzően a tájékoztatást a felperessel közli vagy az alperest értesíti arról, hogy e közlés valamely okból nem lehetséges. A címzettnek azonban lehetősége volt a kért adatközlésre adott választ a felperessel közölni, ami kétséget kizáróan meg is történt. Erre tekintettel a felperes az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a keresetlevél beadásakor már tudomással bírt az alperes válaszáról, ennek ellenére a teljes adatigényléssel megegyező terjedelmű közérdekű adat kiadása iránt terjesztette elő keresetét.

Megállapította, hogy az alperes a pert megelőzőhöz képest az 5. sorszámú beadványában kizárólag egy adatkérés, a 4. számú kérdés vonatkozásában adott részletesebb tájékoztatást a pert megelőző tájékoztatásánál, míg az adatkérés 1-3. pontjait a pert megelőzően teljes körűen megválaszolta, amelyre tekintettel a kereset 1-3. pontjában foglalt adatok vonatkozásában a perre nem adott okot. A kérelem 4. pontja tekintetében azonban nem tett teljes körűen eleget az adatkérésnek. Ugyanakkor az alperes a per során teljesítette a felperes adatigénylési kérelmét, amelyet a felperes elfogadott, erre tekintettel az elsőfokú bíróság az alperest ebben a körben pervesztesnek találta, és a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes részére részperköltség megfizetésére.

Rögzítette, hogy a felperes 99.750 forintban jelölte meg ügyvédi munkadíját a 7/F/1. sorszám alatt csatolt megbízási szerződés alapján. Megállapította, hogy a keresetlevelet a felperes személyesen terjesztette elő, a jogi képviselő először a 2012. október 24-én tartott tárgyaláson jelentkezett, ahol a felperes képviselőjét egy óra időtartamban látta el. Ezt követően a felperes nevében egy előkészítő iratot nyújtott be majd a 2012. november 28-án tartott tárgyaláson a felperes képviselőjét egy megkezdett óra időtartamban látta el. A felperesi jogi képviselő tehát összesen kétórás perképviselői tevékenységet látott el, és egy beadványt szerkesztett, amelynek időigényét az elsőfokú bíróság további egy órában fogadta el, figyelemmel arra, hogy az ügy tényeit maga is ismeri, ezért komolyabb előkészítő munkára nem volt szüksége. A jogi képviselő díjigényét a megbízási szerződés 6. pontja alapján tárgyalásonként 25.000 forint + áfa összegben elfogadta, a 6. pontban foglalt készkiadás iránti igényt azonban nem találta alaposnak, mert álláspontja szerint a megbízási szerződésből nem állapítható meg, hogy milyen jellegű kiadásai keletkeztek a jogi képviselőnek a tárgyaláson való megjelenéssel. A képviselő által szerkesztett egy beadvány tekintetében a megbízási szerződés alapján kalkulált 10.000 forint + áfa összegű díjigényt az elsőfokú bíróság elfogadhatónak találta. Erre tekintettel megállapította, hogy a felperes 60.000 forint + áfa, azaz 76.200 forint megtérítésére tarthat igényt, amelynek $\frac{1}{4}$ -ét, azaz 19.050 forintot ítélt alaposnak. Arra tekintettel, hogy az alperesi képviselő az alperes alkalmazottja, aki nem jogtanácsos, részére perköltség megítélésére az elsőfokú

bíróság nem látott lehetőséget.

Az ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és az alperes kereset szerinti marasztalását, azaz a perköltség összegének 99.750 forintra történő felemelését kérte. Akként nyilatkozott, hogy az elsőfokú ítélet álláspontja szerint megalapozatlan, mivel a keresetindítás és perköltség tekintetében nem állapította meg az irányadó tényállást, továbbá a jogszabályok téves alkalmazásával és értelmezésével okszerűtlenül hozta meg ítéletét.

Hangsúlyozta, hogy az alperesnek a vonatkozó jogszabályok értelmében a közérdekű adattal kapcsolatos válaszát az adatigénylőnek kellett volna megküldenie abban az esetben is, amennyiben az adatigényt egy beadványban több személy terjesztette elő. A 2012. július 5-én kelt beadvány feladója a felperes volt, ezért a postázási kötelezettség az alperest a felperes irányában terhelte. Értékelhető indoka nem volt az alperesnek arra, hogy az adatközlést kizárólag dr. G... K...nak küldje meg azzal a jogsértő közléssel, hogy arról a felperest is értesítse. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon állapította meg, hogy dr. G... K... nem járt el jóhiszeműen. Kérte ezért az ítélet indokolásából mellőzni az ítélet 4. oldalán található első bekezdést, amely a felperesi jogi képviselő, dr. G... K... magatartását minősíti. Állítása szerint az elsőfokú bíróság tévesen következtetett arra is, hogy a felperes a keresetlevele beadásakor már tudomással bírt az alperes válaszáról. A felperes ugyanis az ügyvédi iroda részére meghatalmazást azt követően adott, miután a 2012. október 24-ei tárgyalásra idézés érkezett számára.

A felperes a fellebbezésében arra is hivatkozott, hogy az alperes az adatkérési igényre adott válaszát csak a 2012. szeptember 25-én kelt főtitkári levélben közölte, mely levelet a felperes a 2012. október 24-ei tárgyaláson ismert meg. Mindebből következően az adatközlés elmaradásával összefüggésben a felperesi perindításból eredő költségeket az alperesnek teljes egészében viselnie kell. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság tévesen alkalmazta a Pp. 81. §-ának (1) bekezdését a perköltség tekintetében. Emellett a felperes perköltségét hibásan és hiányosan állapította meg 76.200 forint összegben. Nem vette figyelembe ugyanis a tárgyalások számára és az előkészítő iratra tekintettel a megbízási szerződésben kikötött fix összegű 2 x 2.250 forint, azaz 4.500 forint, valamint az 1.500 forint költségtérítést. A megbízási szerződés 7. pontja tartalmazza, hogy e költségtérítés milyen költségelemekre terjed ki, ezért az elsőfokú bíróság alaptalanul tekintette úgy, hogy a jogi képviselettel összefüggésben csak munkadíj merült fel a felperes oldalán. Emellett a 2012. október 24-ei tárgyalás időkerete kettő óra volt, mert az a körülmény, hogy a bíróság a tárgyalást később kezdte meg, a felperes perköltség iránti igényét nem érinti, legfeljebb azt a Pp. 78. §-ának (5) bekezdése alapján az állam terhére kell megállapítania, amennyiben nem hárítható át az alperesre. A benyújtott megbízási szerződés alapján ezért a felperest összesen 113.950 forint perköltség illette volna meg a fellebbezésben részletezett levezetés alapján, amelynek ¼-e is több az ítéletben foglalt összegnél.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult annak helyes indokaira tekintettel.

A felek fellebbezéssel nem támadták az elsőfokú ítéletnek az alperest a felperes javára 19.050 forint perköltség megfizetésére kötelező rendelkezését, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján nem érintette.

A fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállást megfelelően feltárta, az abból levont jogi következtetését, meghozott érdemi döntését és annak kifejtett érveit azonban a Fővárosi Ítéltábla nem osztotta.

Helyesen állapította meg, hogy az alperes a kérelmet a jogszabályban biztosított határidőn belül megválaszolta, azonban a válaszlevelet csak az egyik kérelmező részére küldte meg. Nem volt osztható az álláspontja azonban abban, hogy dr. G... K... kérelmezőnek a tájékoztatást pert megelőzően a felperessel közölnie kellett, mely közlés kétséget kizáróan meg is történt. Erre vonatkozó jogszabályi kötelezettsége az adatigénylőnek nincs, és az nem vezethető le a Ptk. 4. §-ának (4) bekezdésében írt együttműködési kötelezettségből sem, figyelemmel az Infotv. 31. §-nak (3) bekezdésében szabályozott perindítási határidőre is. Mindezek következtében megalapozottan hivatkozott a fellebbezés arra, hogy az elsőfokú bíróság alaptalanul állapította meg, hogy dr. G... K... nem járt el jóhiszeműen. A Fővárosi Ítéltábla ezért az ítélet indokolásából az ítélet 4. oldalának első bekezdésében és második bekezdésének első mondatában szereplő, a felperesi jogi képviselő, dr. G... K... magatartását minősítő megállapításait mellőzi tekintettel arra is, hogy a sérelmezett részben az elsőfokú bíróság a perben félként nem szereplő - perben nem álló - személyre vonatkozóan tett megállapításokat.

Mindemellett olyan adat sem merült fel a perben, amely alapján az elsőfokú bíróság megalapozottan következtethetett volna arra, hogy a felperes a keresetlevél beadásakor már tudomással bírt az alperes válaszáról. Az iratokból kitűnően a felperes az ügyvédi iroda részére azt követően adott meghatalmazást, miután a 2012. október 24-ei tárgyalásra szóló idézést átvette. Helyesen hivatkozott a felperes a fellebbezésében arra, hogy az alperes az adatkérési igényre adott válaszát csak a 2012. szeptember 25-én kelt főtitkári levélben közölte, mely levelet a felperes a 2012. október 24-ei tárgyaláson ismert meg. Mindezek alapján az alperes a perre valamennyi kérelem tekintetében, teljes körűen okot adott. Mindazonáltal a felperes kérelmét az alperes a per folyamatban léte alatt teljesítette, az adatközlést a felperes elfogadta, amelyből következően a felperes teljes terjedelemben pernyertesnek, az alperes pedig pervesztesnek tekintendő. A perköltségre leszállított kereset elbírálásakor ezért nem volt helye a Pp. 81. § (1) bekezdése alkalmazásának.

A Pp. 78. § (1) bekezdése szerint a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pervesztes felet kell kötelezni, mely perköltség körében számolható el mindaz a

költség a Pp. 75. § (1) bekezdése értelmében, ami a felek célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban akár a bíróság előtt, akár a bíróságon kívül merült fel (előzetes tudakozódás és levelezés költsége, eljárási illeték, tanú- és szakértői díj, ügygondnoki és tolmácsdíj, helyszíni tárgyalás és szemle költsége stb.). A (2) bekezdés szerint a perköltséghez hozzá kell számítani a felet képviselő ügyvéd, jogtanácsos, illetve szabadalmi ügyvivő készkiadásait és munkadíját is.

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) - amelynek rendelkezéseit az 1. § (1) bekezdése értelmében a polgári eljárásban a pernyertes felet képviselő ügyvéd munkadíjának és készkiadásának megállapítása során alkalmazni kell - 2. §-ának (1) bekezdése szerint a fél pernyertessége esetére igényelheti, hogy részére a bíróság az ügyvéd munkadíjának és készkiadásának címén kötelezze a pereszes felet a) a fél és a képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díj, valamint b) a fél által képviselője részére költségtérítésként megfizetett indokolt készkiadások együttes összegének megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság a jogi képviselő díjigényét a megbízási szerződés 6. pontja alapján tárgyalásonként 25.000 forint + áfa összegben elfogadta, a 6. pontban foglalt készkiadás iránti igényt azonban nem találta alaposnak, mert álláspontja szerint a megbízási szerződésből nem állapítható meg, hogy milyen jellegű kiadásai keletkeztek a jogi képviselőnek a tárgyaláson való megjelenéssel. A képviselő által szerkesztett egy beadvány tekintetében a megbízási szerződés alapján kalkulált 10.000 forint + áfa összegű díjigényt elfogadhatónak találta, amelyre tekintettel megállapította, hogy a felperes 60.000 forint + áfa, azaz 76.200 forint megtérítésére tarthat igényt. Nem vette figyelembe azonban a tárgyalások számára és az előkészítő iratra tekintettel a megbízási szerződésben kikötött fix összegű 2 x 2.250 forint, azaz 4.500 forint, valamint 1.500 forint költségtérítést. Helyesen hivatkozott a felperes a fellebbezésében arra, hogy a megbízási szerződés 7. pontja tartalmazza, hogy e költségtérítés milyen költségelemekre terjed ki, ezért az elsőfokú bíróság alaptalanul tekintette úgy, hogy a jogi képviselővel összefüggésben csak munkadíj merült fel a felperes oldalán. Az is megállapítható továbbá a tárgyalási jegyzőkönyvből, hogy a 2012. október 24-ei tárgyalás időkerete két óra volt, azt az elsőfokú bíróság 10.00 órára tűzte ki, 10 óra 42 perckor kezdte meg és 11 óra 44 perckor fejezte be.

Mindezek következtében a benyújtott megbízási szerződés alapján a felperest összesen 113.950 forint perköltséget számíthatott volna fel, ezért az általa az elsőfokú eljárásra igényelt 99.750 forint ügyvédi költség a csatolt megbízási szerződés és a jogi képviselő által ténylegesen elvégzett tevékenység tükrében a felperest megillette.

A Fővárosi Ítéletábrla ezért az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve a fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján megváltoztatta és az alperest a felperes részére további 80.700 forint elsőfokú perköltség megfizetésére kötelezte.

A felperes fellebbezése eredményre vezetett, az alperes ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése értelmében köteles megfizetni a felperes ügyvédi munkadíj formáját öltő másodfokú perköltségét, amelynek összegét a másodfokú bíróság a R. 2. §-ának (1) és (2) bekezdése, 3. §-ának (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján mérlegeléssel 50.000 forint + áfa összegben állapított meg, mert ezt látta a felperesi jogi képviselő által a másodfokú eljárásban elvégzett munkával arányban állónak.

Az ítéletábra a tárgyi illetékfeljegyzési jogra tekintettel le nem rótt fellebbezési illetékről az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a szerint rendelkezett.

Budapest, 2013. szeptember 24.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

Dr. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: